

[Victor Pürschel.]

begrundet hvorfor og skal ikke spille Tiden med at gentage det.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte sin Glæde over det konservative Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Behandling af Spørgsmaalet om Grønlands Forhold til Danmark. Jeg vil gerne give min Tilslutning hertil og kan gøre det med saa meget større Overbevisning, som jeg allerede i Vinter i Grønlandsudvalget fremsatte Forslag om, at man skulde nedsætte en saadan Kommission.

Det vandt ikke dør Tilslutning fra alle Sider og maatte som Følge af den Praksis, vi har i Grønlandsudvalget, falde bort, men det har glædet mig at forstaa, at nu blæser der en mildere Luftning for dette, og nu har altsaa mit Parti gjort mig den Ære at tage denne Tanke op, hvad jeg naturligvis kun kan hilse med Tilfredshed. Der er næppe nogen Tvivl om, at Forslaget vilde have haft Udsigt til en grundigere og mere indsigtfuld Behandling her i Folketinget end i Landstinget, men naar Partiet har fundet det rigtigt at fremsætte det dør, har det naturligvis haft sine meget afgørende Grunde derfor, og dem maa vi jo alle respektere.

En Undersøgelse af Grønlands mineralogiske Forhold er jo et af de Punkter, som Kommissionen skulde tage sig af, og jeg mener, at det er i høj Grad ønskeligt, at dette Spørgsmaal tages op. Jeg har allerede for et Aars Tid siden rettet den Henstilling til Statsministeren, at man skulde gaa ind paa en saadan rationel Undersøgelse. Dette Forslag mødte Ishindringer, men jeg har til min Glæde set, at Direktøren for Grønlands Styrelse nu har foretaget en Rejse til Udlandet for at orientere sig med Hensyn til det Spørgsmaal. „Glæden“ er dog begrænset til den Aktivitet, der derved er vist, for jeg kan ikke nægte, at jeg med nogen Betænkelse ser paa, at man gaar til Udlandet om disse Spørgsmaal. Jeg har god Grund til at tro, at Geodætisk Institut og ogsaa Meteorologisk Institut mener sig i Stand til at yde en meget væsentlig Bistand ved den Førsteundersøgelse, der maa finde Sted i saa Henseende, og jeg slutter mig til de Røster, der har været fremme i Pressen om, at det er i høj Grad ønskeligt, at denne Undersøgelse foretages af danske Videnskabsmænd og Ingeniører, og jeg retter den Henstilling til Statsministeriet, at dette sker.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til Danmarks Undergrund. Dør har vi jo oplevet dette, at

den tidligere Koncessionshaver har solgt sin Ret, overdraget den til et andet og større Selskab. Jeg har allerede for lang Tid siden over for Statsministeriet givet Udtryk for den Opfattelse, at Mr. Ravlin var en Mand, der mere interesserede sig for det spekulationsmæssige i dette Foretagende end egentlig for Realiteten, og det forekommer mig, at det, vi nu har set, giver mig fuldstændig Ret i denne Opfattelse. Og her vil jeg gerne over for Statsministeriet sige, at naar der i Loven staaer, at den danske Stat forbeholder sig Ret til at faa Oplysning om, naar en Overdragelse finder Sted, til hvem den finder Sted, og hvilket Vederlag der betales derfor, saa maa Meningen være netop den, at man vil søge at forhindre, at Undergrunden bliver til et Spekulationsobjekt. Jeg beklager derfor meget, at Statsministeriet ikke har gjort den Opfattelse gældende over for Koncessionshaveren, at naar man overdrager Aktiemajoriteten paa een Gang til et andet Selskab, saa er det i Virkeligheden et Salg, og uanset at det kan realiseres under Aktieselskabsformen, uden at det fremtræder formelt som en Overdragelse af Koncessionen, burde man have søgt at trænge igennem med den Opfattelse, at det var Realiteten, det kom an paa. Her finder i Virkeligheden en Overdragelse Sted, og Staten burde have hævdet sin Ret til paa dette Punkt at faa Oplysningerne.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den udenrigspolitiske Situation. Det er et begivenhedsrigt Aar, der ligger bag ved os, og vi har set en Række store Omvæltninger finde Sted ude i Verden. Ingen Begivenhed overskygger efter min Mening den, at den engelske Premierminister tog over til Lederen af det tyske Rige og optog en direkte Forhandling med ham i en kritisk Situation og dermed afværgede den Verdenskrig, der hang truende over Hovederne paa os. Denne Handlen fri for alle Fordomme og Sætten langt ud over alle konventionelle Skranker var efter min Mening en i bedste Forstand konservativ Handling, og jeg er stolt af, at det var en gammel bundkonservativ Mand, der foretog dette Skridt.

Det er netop saaledes, Konservatismen skal være, naar den ønsker at gøre en Indsats for det Samfund, hvori den arbejder. Det var et frisk og dristigt Initiativ, foretaget for at bevare Freden og foretaget for at sikre en videre Udvikling af Samarbejdet mellem Folkene, et Forsøg paa paa ny at knytte Forbindelser, der var bragt haabløst i Vilderede og Forvirring nede i